

प्रेतावास (प्रेत + आ^०) m. Leichenstätte Bhāg. P. 4, 2, 14.

प्रेतास्थि (प्रेत + स्थि^०) n. Knochen eines Verstorbenen: रुद्रः °धारी Spr. 803.

प्रेति (von 3. इ mit प्र) f. Weggang, Flucht: धनोर्धि विषुणक्ते व्याप-
न्यञ्जानः सन्काः प्रेतिमीयुः R.V. 4, 33, 4. VS. 15, 6. प्रेत्या एत्यै सं चाञ्च
प्र च सार्य 27, 45.

प्रेतिक m. = प्रेत die Seele eines Verstorbenen, Geist, Gespenst RATNĀ-
VADĀNAM. 48. 153.

प्रेतिवत् adj. das Wort प्रेति oder eine Form von 3. इ mit प्र enthal-
tend TS. 3, 1, 2, 2.

प्रेतिषणि (प्रेति + णि^०) adj. fortstrebend: Agni R.V. 6, 1, 8. = प्रात-
गमन Sā.

प्रेतेश (प्रेत + ईश) m. der Herr der Verstorbenen, Bein. Jama's
Mit. 141, 16.

प्रेत्य absolut. s. u. 3. इ mit प्र.

प्रेत्यजाति (प्रे^० + जा^०) f. die Stellung im künftigen Leben MBh. 12, 7885.

प्रेत्यभाज् (प्रे^० + भाज्) adj. nach dem Tode in den Besitz von Etwas
gelangend, — die Früchte von Etwas genießend HARIV. 1976.

प्रेत्यभाव (प्रे^० + भाव) m. der Zustand nach dem Tode MBh. 4, 1575.
12, 7885. 13, 346. 1569. R. 2, 29, 17. 18. GAUTAMA 1, 19.

प्रेत्यभाविक (vom vorherg.) adj. auf den Zustand nach dem Tode sich
beziehend (Gegens. ऐकलौकिक) MBh. 14, 1039. — Wohl fehlerhaft
für प्रेत्य^०.

प्रेतन् (von 3. इ mit प्र) 1) adj. (f. प्रेवरी) ledig laufend (vom Vieh)
Kāth. 33, 1. Pāṇāv. Ba. 6, 8, 13. — 2) m. a) Wind. — b) Bein. Indra's
Med. n. 94. — Statt प्रेता haben ÇKDā. und WILSON in Med. प्रेमा vor
Augen gehabt. Vgl. प्रेवन्.

प्रेवन् n. nom. act. von इन्व् mit प्र P. 8, 4, 2, Vārt. 2, Sch.

प्रेवनीय partic. fut. pass. von इन्व् mit प्र ebend.

प्रेप्सा (vom desid. von आप् mit प्र) f. 1) das Habenwollen, Verlan-
gen, Begehren: कर्पति: प्रेप्साकर्मा Nir. 7, 17. — 2) Voraussetzung, An-
nahme: (कीकटाः) किं कृताः किं क्रियाभिरिति प्रेप्सा वा Nir. 6, 32.

प्रेप्सु (wie eben) adj. 1) zu erlangen wünschend, verlangend nach,
suchend; mit dem acc.: अर्थीश्याकर्मणा Spr. 3636. कवियशः RAGH. ed.
Calc. 1, 3. किम् MBh. 3, 13328. स्वराष्ट्रम् 4, 142. सौवत्स्य वधम् 2, 2551.
अन्योऽन्यस्यात्तरं प्रेप्सु 4, 350. am Ende eines comp.: फल^० R. GORR. 2,
65, 7. अफल^० BHAG. 18, 23. प्राण^० DRAUP. 8, 33. उदय^० MBh. 1, 308.
जय^० M. 7, 197. सर्वस्य हितं 5, 46. अक्षर^० N. 7, 2. R. 4, 3, 3. MBh. 3,
11807. गज^० Daç. 1, 22. भीष्म^० suchend, es auf ihn abgesehen habend
MBh. 6, 5111. 14, 1788. तत्प्रेप्सु m. Bez. einer best. Desiderativform AV.
Pāṇ. 4, 29 (vgl. WHITNEY zu der St.). रथर्यतीति सिद्धस्तत्प्रेप्सु: Nir. 6,
28. — 2) voraussetzend, annehmend: अयमेवास्ति लोको नापर इति प्रे-
प्सु: Nir. 6, 32.

प्रेम 1) am Ende eines adj. comp. (f. आ) st. प्रेमन् Liebe, Zuneigung:
सप्रेमाम् von Liebe erfüllt KATHA. 17, 132. सप्रेमा (könnte auch auf स-
प्रेमन् zurückgehen) 28, 78. — 2) f. प्रेमा a) = प्रेमन् in प्रेमाबन्ध. — 3)
ein best. Metrum: a. b. d. — — — — —, c. — — — — — u. s.
w. HALL in Journ. of the Am. Or. S. 6, 514.

प्रेमन् (von 1. प्री) 1) m. n. Liebe, Zuneigung, Gunst, Zärtlichkeit AK.

1, 1, 2, 27. 3, 4, 24, 154. H. 1377. an. 2, 278. MED. n. 94. सर्वस्य गावः प्रे-
माणां सर्वस्य चारुतां गताः Att. Br. 4, 17. TS. 5, 5, 2, 7, 5, 8, 1. Çāṇh. Ba.
16, 1. Pāṇāv. Ba. 12, 12, 10. किमाधारः प्रेमा Spr. 2351. प्रेमाणाः प्रेमयु-
ष्टयः Verz. d. Oxf. H. 208, b, 31. प्रेमविश्रम्भपेशल KATHA. 29, 8. Spr. 752.
पुत्र^० Liebe zum Sohn Megh. 45. प्रेमराशीम् 111. Vid. 124. 147. Verz. d.
Oxf. H. 253, a, 5. तव यदि तद्यभूतं प्रेम प्रपन्नमिमो दशाम् Spr. 2028. तद-
भिमतं प्रेम 3196. ब्रह्मेव मुजनप्रेम डः खमूलनिकृत्तनम् 3473. RAGH. 3, 24.
BRAHMA-P. in LA. 56, 16. Sāh. D. 80, 7. रम्यं प्रेम न जन्मभूः KATHA. 28,
64. 117. प्रेमलतिका KĀVJAPR. 144, 12. प्रेम्णा INDR. 2, 23. MBh. 11, 827.
verkürzt प्रेमा (vgl. प्रथिना, मरुिना und वरिणा von प्रथिमन् u. s. w.): यदे-
षां श्रेष्ठं यद्विप्रमासीत्प्रेणा तदेषां निरुक्तिं गुक्वि: R.V. 10, 71, 1. प्रजा-
पतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानुप्राविशताभ्यः पुनः संभितुं नाशक्नात् TS. 5, 5, 3,
1. प्रेमभिर्वचनैः (ist etwa प्रेमभि^० zu lesen?) durch Liebesworte Sāh. D.
53, 19. Am Ende eines adj. comp. PRAB. 41, 4; vgl. प्रेम. — 2) m. n.
Freude, = कृष्य (नर्मन् ÇKDā.) MED. m. Schertz, Spass (नर्मन्) H. an. —
3) m. Wind. — 4) m. Bein. Indra's ÇKDā. und WILSON nach MED.;
die gedr. Ausg. liest aber प्रेता st. प्रेमा. — 5) m. N. pr. verschiedener
Männer RĀGA-TAR. 7, 11. 33. 8, 1351. 1633. 1816. 1820. 1830. 1832. —
Vgl. प्र. वि.

प्रेमनारायण (प्रेमन् + ना^०) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ.
of the Am. Or. S. 7, 9, Çl. 31. — Vgl. प्रेमसाहि.

प्रेमयातन (प्रेमन् + या^०) n. Schnupfen ÇABDAR. bei WILSON.

प्रेमबन्ध (प्रेमन् + बन्ध^०) m. Liebesband, Liebe, Zuneigung Spr. 2027.
RĀGA-TAR. 4, 21. — Vgl. प्रेमाबन्ध.

प्रेमभाव (प्रेमन् + भाव) m. Liebe, Zuneigung R. 2, 29, 16.

प्रेमवत् (von प्रेमन्) adj. von Liebe erfüllt: f. वती die Geliebte H.
516, Sch.

प्रेमसाहि (प्रेमन् + साहि = شاهی) m. = प्रेमनारायण Inschr. in Journ.
of the Am. Or. S. 7, 9, Çl. 33. 10, Çl. 34.

प्रेमाबन्ध m. = प्रेमबन्ध Spr. 817.

प्रेमामृत (प्रेमन् + अमृत^०) n. Titel eines metrischen Verzeichnisses von
112 Namen Kṛṣṇa's HALL 147.

प्रेमिन् (von प्रेमन्) adj. von Liebe erfüllt ÇKDā.

प्रेयस् (von 1. प्री) m. und प्रेयस् n. in der Rhetorik Schmeichelei PRĀ-
TĪPAR. 67, a, 8. पुरुषदोषनिवृत्त्यर्थं प्रेयान्मतः 67, b, 7. प्रेयः प्रियतराख्यानं
चाटुक्ता यद्विधीयते 69, a, 1. प्रेयोऽलंकारः KUALAJ. 158, a. — Belege für
das adj. s. u. प्रिय.

प्रेयस्ता (von प्रेयस्) f. das Liebersein RĀGA-TAR. 3, 495.

प्रेयस्त्व (wie eben) n. dass. Bhāg. P. 4, 22, 32.

प्रेयोऽपत्य (प्रेयस् + अ^०) m. Reiter ÇABDĀNTHAK. bei WILSON.

प्रेरक (vom caus. von ईर् mit प्र) nom. sg. antreibend, Antreiber, An-
reger: मनः पष्ठे तथा देव प्रेरकं तत्र तत्र कृ HARIV. 14928. कर्तुः प्रेरको
हेतुसंज्ञः स्यात् P. 4, 4, 55, Sch. तस्य तत्प्रेरकाणां (fälschlich तत् प्रे^० bei
Tr.) च RĀGA-TAR. 1, 143. हृदयादि^० Verz. d. Oxf. H. 250, b, 24. प्रेडक
und davon nom. abstr. °त्व n. Schol. bei WILSON, SĀMKEJAK. S. 55.

प्रेष्ण (wie eben) n. 1) das Hinaustreiben: s. पशु^०. — 2) n. und °णा
f. das Antreiben, Antrieb DHARMADĪPIKĀ im ÇKDā. Vop. 18, 1. Hit. 88.